

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ordføreren (Thestrup): På finansudvalgets vegne skal jeg indstille, at forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955 vedtages uden ændringer i den skikkelse, som det har fået ved anden behandling.

Efter indregning af ændringsforslagene i lovforslaget kan der opstilles følgende oversigt over driftsregnskabet for det pågældende finansår:

Indtægterne er efter finansloven ca. 3 223 mill. kr., efter forslaget til tillægsbevillingslov ca. 173 mill. kr. og efter ændringsforslagene ca. 16 mill. kr., eller ialt ca. 3 412 mill. kr.

Udgifterne er efter finansloven ca. 3 216 mill. kr., efter forslaget til tillægsbevillingslov ca. 147 mill. kr. og efter ændringsforslagene ca. 17 mill. kr., eller ialt ca. 3 380 mill. kr.

Der fremkommer således et overskud på ca. 32 mill. kr. eller nøjagtigt 31 762 250 kr.

Poul Hansen (Kalundborg): Det folketingsår, hvis arbejde vi forhåbentlig nu slutter, har været præget af mere dramatik end sædvanligt — og mere, end godt er. Denne karakteristik har gyldighed helt til det sidste; jeg tænker her på begivenhederne i Klaksvig. Efter den højtærede stats- og udenrigsministers redegørelse i går finder jeg iøvrigt ingen anledning til at gå nærmere ind på hele det begivenhedsforløb, som knytter sig til Klaksvigsagen. Vi kan fra mit partis side takke for redegørelsen, ligesom vi fuldt ud kan slutte os til de synspunkter, den gav udtryk for. Vi er tilfreds med, at det ved den højtærede finansministers forhandlinger på Færøerne lykkedes at nå en løsning på hele denne beklagelige sag, således at man på fredelig og fordragelig måde nåede tilbage til lovlige og ordnede tilstande igen.

Når jeg taler om folketingsårets dramatik,

tænker jeg ikke på den del af arbejdet, som vedrører vore forhold udadtil. Her er ganske vist truffet beslutninger af stor betydning, og ved en enkelt af disse beslutninger var der en afgørende modsætning mellem det store flertal og mindretallet her i folketinget; men heri var intet overraskende. Stillingen, som den blev i sine hovedlinier, har kunnet forudses, jeg tør vel sige: gennem flere år. Det er naturligvis tilslutningen til Vesttysklands optagelse i Atlantpagtsamarbejdet, jeg tænker på. Det mest forbavsende i denne sag var vel, at der blev et så stort flertal, som tilfældet var.

Gennem denne beslutning ydede vi fra dansk side vort bidrag til at opretholde sammenholdet i den vestlige verden og styrke dens forsvar. Formålet hermed var for os som for andre lande ikke alene at tilvejebringe øget sikkerhed af freden og friheden i vor del af verden, men også at yde vor beskedne medvirken til at skaffe et gunstigere udgangspunkt for forhandlinger mellem øst og vest og dermed for afspænding.

Afspænding og nedrustning og opbygning af et stedse mere omfattende internationalt samarbejde er de mål, vi stadig må holde os for øje. Hertil hører også at yde den beskedne støtte, vi formår, til at sætte de store områder af verden, hvor hundreder millioner af medmennesker lever under yderst fattige vilkår, i stand til at hæve deres levestandard. I disse henseender kan vi fra mit partis side erklære os ganske enige med de målsætninger, man enedes om på den FN-konference, som blev afholdt i KB-hallen den 7. og 8. maj.

Af modstanderne mod Vesttysklands tilslutning til Atlantpagten blev det fremhævet som et væsentligt argument, at denne tilslutning ville umuliggøre forhandlinger mellem øst og vest og skærpe modsætningerne. Der er intet i det hidtidige begivenhedsforløb, der giver denne betragtning ret. At der nu også er dannet en østeuropæisk enheds-overkommando og afsluttet en østpagt, må nok tillægges mindre reel end formel betydning.